

Stedet for 40. Her er nemlig Tale om store og kostbare Anlæg — en elektrisk Centralstation kan koste 1—3 Mill. — og de ere ikke tjente med, at deres Ledninger ikke kunne faa Lov at staa ved Vejene i en rimelig Tid. 40 Aar er ikke for meget, naar der ikke er Tale om Eneret, og de andre have jo Lov at sætte deres Ledninger ved Siden af, naar det ikke medfører Fare. Jeg vil derfor slutte mig til det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) og anbefale de af ham og mig stillede Ændringsforslag, men fraraade at vedtage de af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds stillede.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): De af de ærede Medlemmer for Randers Landkreds (Bjerre) og Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) stillede Ændringsforslag kan jeg modtage for mit Vedkommende; hvorledes Landstinget vil stille sig til dem, kan jeg naturligvis ikke udtale noget om. De ere jo alle paa et enkelt nær, saa vidt jeg forstaaer dem, af redaktionel Natur. Det, der har reel Betydning, er Nr. 4, men da Ændringen gaar i Retning af, hvad der indeholdtes i det oprindelige Lovforslag, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod at indvende. Hvad derimod angaar de af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) stillede Ændringsforslag, maa jeg fraraade deres Vedtagelse, allerede fordi de alle ere af reel Natur, og efter det Tidspunkt af Samlingen, hvorpaa vi formodentlig befinde os, vilde deres Vedtagelse formentlig betyde, at Lovforslaget ikke blev til Lov i denne Samling, hvilket jeg meget vilde beklage af de Grunde, jeg ved 1ste Behandling har anført. Men jeg fraraader dem ogsaa, fordi jeg er imod de Realitetsændringer, de betyde. Hvad Ændringsforslagene under Nr. 9 og 10 angaar, har jeg ved 1ste Behandling tilstrækkelig udviklet mine Grunde til ikke at kunne gaa med til saadanne Ændringer i Lovforslagets Tanke — thi det er jo hele Grundtanken i Lovforslaget, der her rokkes ved. Jeg skal altsaa i saa Henseende i Øjeblikket nøjes med at henvise til, hvad jeg derom sagde ved 1ste Behandling. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 11 er jeg enig med den ærede sidste Taler i, at det her drejer sig om saa kostbare Anlæg, at det vilde være urimeligt ikke at aabne en Mulighed for — andet er der jo ikke Tale om —, at der kunde gives en Tilladelse paa 40

Aar. Det er jo heller ikke nogen urimelig lang Tid, naar Hensyn tages til de Tidsrum, for hvilke man i Almindelighed her i Landet plejer at give saadanne Tilladelser.

P. Knudsen: Det ærede Medlem for Randers. Amts 3die Valgkreds (Bjerre) mente sig betrygget ved det foreliggende Lovforslag, fordi det ikke giver noget Monopol. Jeg udtalte mig ret udførligt derom ved Sagens 1ste Behandling. Jeg gaar ud fra — og jeg tror med Rette —, at hvis et privat Selskab faar den omhandlede Tilladelse for en større Landsdels Vedkommende, har dette Selskab et faktisk Monopol, og saadanne Virksomheder, som blive Monopoler, bør efter min Mening drives af det offentlige, enten af Stat eller Kommune — jeg antager, at i det foreliggende Tilfælde vilde det nærmest være rigtigt, at det blev Kommunerne. Derfor har jeg tilladt mig at stille mine Ændringsforslag. Virksomheder, som i sig selv ville blive Monopoler, bør ikke drives af Privatkapitalismen, men af de Institutioner, som repræsenterer Befolkningen.

Den højtærede Minister gjorde ved 1ste Behandling mod Slutningen en Bemærkning, som gik ud paa, at hvis han havde den Opfattelse, som jeg gjorde gældende, vilde ogsaa han nære Betænkeligheder ved det foreliggende Lovforslag. Det viser altsaa, at for saa vidt min Betragtning er rigtig, er Lovforslaget baseret paa et saadant Grundlag, at det ikke tilfredsstiller Befolkningens Interesser. Jeg er overbevist om, at mit Syn paa Sagen er fuldstændig rigtigt, og at den højtærede Minister ikke har samme Opfattelse, kan jeg jo ikke gøre for. Den højtærede Minister henviste med Hensyn til mine Ændringsforslag til sine Udtalelser ved 1ste Behandling. De gik jo nærmest ud paa, at den højtærede Minister ved sin Person garanterede for, at han ikke vilde sætte Kommunernes Interesser til Side, men vilde søge at føre Loven ud i Livet paa en demokratisk Maade. Ja, det kan jeg ikke sige noget imod, men jeg bemærkede allerede den Gang, at man jo ikke véd, hvorlænge en Minister er Minister. Hvad der staar paa Papiret, hvad der staar i en Lov, ved man, hvad er; derimod kunne en Ministers Udtalelser vel gælde i hans Funktionstid, men hvor lang denne bliver, og hvad der kommer bagefter, ved man ikke. Derfor kan jeg ikke føle mig betrygget derved. Og hvad det angaar, at Lovforslaget maaske ikke vil blive gen-